

PREDECESSOR (2) *sb m*

proe- (1), prę- (1).

Pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w pre-); drugie i trzecie e oraz o jasne.

sg G predecessora (1). ◇ pl G predecessorów (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poprzednik, ten kto uprzednio piastował jakiś urząd; praedecessor JanPrzyw [praedecessor Łac sr] (2) : [bo powiedział [starosta], iż to jego własne [bydło], [...] a iż ni miał wziąć od predecссора żadnego bydłęcia LustrMaz II 183.]

predecessor czyj (1): Iż ktoby według tego wyszýy pomienionýgo porzýdka rozdawýnia Stýróftw/ fýwými pieniýdzmi fummę po śmierci polsfelforý odłóżył/ áby práwý fýwego prędecessorý cále vzywał/ dokýd mu fummý iego z fkýrbu zápłýcona nie będzýe. SarnStat 1203.

a. *O królach [czyj] (1) : Nád to ná tym zieżdzýe fczęsliwýy Koronáciieý náfzýy/ rozbiériýc pewné fławný pýmięci Ianá Olbráchtý y Alexándrá Królów bráciieý y proedecessorów náfzých Stýtutý [...] SarnStat 942.*

Synonimy: przodek, uprzedzacz, uprzedziciel.

Cf ANTECESSOR

JDok